

LA GRETA I EL MÓN DE LA FANTASIA

Des que vaig començar a llegir, m'encanten els llibres. Per això, sempre després de classe vaig a la biblioteca a veure si trobo un que m'interessi.

El dilluns de la setmana passada a la biblioteca vaig trobar un llibre antic, molt antic i a l'obrir-lo...

Vaig aparèixer dins del món de la fantasia! Aquell lloc era increïble, els arbres eren de cotó de sucre, hi havien unicorns, dracs i fins i tot nans!

Se'm va acostar un nan anomenat Antón que em va dir que si volia tornar a casa hauria de creuar l'Arc de Sant Martí.

Vaig emprendre el camí molt decidida, vam escalar la muntanya de caramels i vam travessar la pluja de xocolata. Finalment, vam arribar a l'Arc de Sant Martí. Però de sobte, va arribar un drac que treia Coca Cola pels queixals!

I l'Antón em va dir:

- Corre, Grèta! Agafa la xarxa que porto a la motxilla i atrapa'li!

El vaig atrapar, però...

- Està plorant! - vaig dir.

- Què? Què et passa drac? - va dir l'Antón alliberant-lo.

- Jo només estava tornant a casa meua, i al estornudar vaig treure Coca Cola pels queixals. Ho sento, t'he fet mal? - va dir el drac aixugant-se els ulls.

- Una mica, però et perdono - va dir l'Antón.

I jo vaig dir:

Molt bé, ja s'ha solucionat el mal entès, però ara, es pot saber com creuaré l'Arc de Sant Martí? Ens vam quedar pensant una estona fins que el drac va dir:

- Tinc una idea, jo et portaré volant a l'altra banda de l'Arc de Sant Martí.

- Quina bona idea drac! - vaig dir.

I l'Antón va dir:

Doncs molt bé, som-hi!

Em vaig acomiadar de tots dos, i a l'arribar a casa meu pare em va dir:

- Però on has estat, Greta? Vinga, que se't refreda el sopar.

- Sí Greta, estavem preocupats per tu-va dir ma mare.

Quan vaig acabar de sopar, em vaig rentar les dents i em vaig anar a dormir.

Avi ha sigut un dia molt especial i mai se'm oblidarà.

FI